

gii. Origenis. Ysidori. Hylarii. Ad-
di poterat Augustini, Haymonis
et aliorum. Editionem hanc ex-
cepere Noribergensis per Frisner
et Sensenschmid 1478. f. Basileen-
sis per Nic. Kefsler 1486. f. et
Parifina per Joan. Lodoicum pro
Ponceto le Preux 1541. f. Au-
tores praecipuos, qui de Petro
nostro tractarunt, habes in Ham-
bergeri utilissimo opere: *Zuver-
lässige Nachrichten von den vor-
nehmsten Schriftstellern* &c. P. IV.
p. 224. Ad Novariam natum post
alios adferit, sed *Lettere ragio-
nate* 1775. Lucae editae *Lucen-
sem* fuisse enixe contendunt.

XXXII.

950 Codex membraneus lat. Sec.
XIV. Folior. 133. in f. luculen-
te scriptus, et praeter literas ini-
tiorum auro, coloribusque spe-
ciosas pluribus Iconibus deaura-
tis, depictisque, rudioribus tamen,
adornatus complectitur *Pfalte-
rium*, et alia, prout sequuntur.
Calendario praevio praeter Signa
Zodiaci, et Georgica adpicti sunt
Apostoli, non tamen prorsus eo
ordine, quo singulis mensibus fe-
stus cuivis dies agitur, mense item
Junio Apostoli loco S. quidam
Praeful comparet, quem ex ha-
bitu *Basilium* M. cenfeo, quam-
vis nomen ejus ad diem 14. defit.
Nihil in hoc *Calendario* singulare,
nisi quod ad diem 25. Febr. mi-
nio legas: *Aduentus S. Mauricii*;
unde fortasse conjectes, *Codicem*
nostrum olim ad Ecclesiam *Mag-
deburgensem* pertinuisse; narrat

enim *Ditmari Chronicon* T. I. *Rev.
Brunsv. Leibnitii* p. 334. Adla-
tas esse S. *Mauritii* reliquias *Ot-
toni* I. Imp. *Ratisbona* a. 961. in
vigilia Nativitatis Domini, ab eo-
que maximo honore *Parthenopolim*
f. *Magdeburgum* transmissas,
et unanimi indigenarum et com-
provincialium ibidem conventu su-
sceptas fuisse. Quod si inter adla-
tas et transmissas intervallum ali-
quod temporis subponamus, quo
in Coenobio *Bergensi* quievere,
facile adtingetur exitus *Februarii*.
Atqui transmissionem factam ejus-
modi tempore docet *Drëfferus*
cit. a *Papebrochio* in Annot. ad C.
I. *Analector. Norbertin.* T. I. *Act.
SS. Junii* p. 861. *Otto* I. impe-
rator summo frigore nudis pedibus
*reliquias (Mauritii) ejus ex coeno-
bio Bergensi S. Benedicti in eam
(Ecclesiam) intulit, atque in sum-
mo altari reverenter deposuit.* Con-
fer *Acta SS. Septembr.* T. VI. p.
391. ubi tamen de *Commemora-
tione* nostra nihil reperi. Sequitur
jam *Psalterium*, cui folium inter
Pfalm. Conferua me Domine &c.
et *Diligam te Domine* &c. exci-
dit. Abest item *Pfalmus* integer
CXVII. et fol. 66. post *Pfalm.*
Qui regis Israel &c. interjectae
sunt Orationes binae: *Deus qui
de beate* &c. et: *Deus qui dedisti
nobis famulis tuis* &c. de Trinita-
te. Fol. 115. p. 2. succedunt ce-
tera *Cantica Biblica* cum Hymno
Te Deum, Symbolo dicto *Atha-
nassi* et *Litaniis* OO. SS. in quibus
cum inter Confessores invocetur
S. *Godehardus* Ep. *Hildesienfis*,
qui in *Vita* apud *Leibnit.* T. I.
Rev.

Rer. Brunsvic. p. 493. et 497. fummus D. Mauriti cultor fuisse dicitur, et a. 1026. in Monte Specioso ad Hildesiam Templum et Coenobium in ejusdem honorem condidit verisimiliter Martyris Reliquiis ditatum, probabilior evadit conjectura, Codicem ad illum S. Mauriti Montem referendum esse. Statuat Lector. Finem ei imponit Officium pro Defunctis.

XXXIII.

¹²⁹ Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 204. f. rudi scriptura exhibet Psalterium Davidicum cum notis interlinearibus et marginalibus. Praefatio incipit: Circa materiam huius operis antequam ad materiam textus procedatur considerandum est de tribus Primo de titulo huius libri 2° de causis eius 3° de ipsius libri divisione &c. Notulas suas ex Glossa ordinaria et Nicolao de Lyra potissimum decerpit ignotus Autor, quae in Ps. I. sic inchoant: Iste est primus psalmus totius libri qui nullum habet titulum &c. Psalmis itidem adjunxit reliqua Bibliorum Cantica, Hymnum Ambrosii, Symbo-

lum dictum Athanasii, Orationem dominicam, Salutationem angelicam, et Symbolum Apostolorum.

XXXIV. VII. F. 27

Codex membraneus lat. Sec. 455 XV. Folior. 124. 4. caractere missali eleganter exaratus rubricis variis et Literis initialibus per intervalla auro coloribusque picturatis conspicuus, est Psalterium Davidicum, adjunctis, ut solet, Canticis Biblicis, Hymno Ambrosiano, Oratione Dominica, Symbolo Apostolorum et Athanasiano vulgo dicto, inter quae Symbola interceptum est Canticum Mariae et Simeonis.

XXXV. VII. F. 28

Codex membraneus lat. Sec. 456 XV. Folior. 150. 4. caractere missali pereleganter scriptus, rubricis variis, et Literis initialibus per intervalla coloribus auroque fulgidus, est Psalterium Davidicum, quod excipiunt Cantica Biblica interjecto Hymno Ambrosiano, et accedente Symbolo dicto Athanasiano, ad cuius calcem haec minio et atramento alternant:

Et sic est finis laudetur omnium finis

Detur pro pennis scribenti vita perennis

Sunt tria vere que me faciunt sepe dolere

Primum restat durum quia scio me moriturum

Secundum timeo quia nescio ubi uel quando

Tercium deslebo quia nescio ubi manebo.

Frontispicium gentilitia duo Scuta exhibet, e quibus Possessorem

eruo. Austriacum dextram occupat, finistram Leo Scoticus. Psalterium